Luca Turilli, Rannveig Sif Sigurdardottir

Sofu unga stin mn
ti regni grtur.
Mamma geymir gullin n
gamlan legg og vluskrn.
Vi skulum ekki vaka um dimmar ntur.

a er margt sem myrkri veit
minn er hugur rotinn.
oft g svartan sandinn leit
svi og grnan engireit.
 jklinum hljóa dauar djpar sprungur.

Sofu lengi sofu rótt
seint mun best a vakna.
Mum kenna mun r fljótt
mean hallar degi skjótt.
Mennirnir elska, missa, grta og sakna.